

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ИЗДАЊЕ ЗА БЕОЧИН

БЕОЧИН, МАЈ, 1996, ГОДИНА VII, БРОЈ 105
ИЗЛАЗИ МЕСЕЧНО, БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ОДРЖАН ЧЕТВРТИ ОТАЦБИНСКИ КОНГРЕС СТРАНКЕ

У суботу 18. маја 1996. године, у Београду, одржан је четврти отацбински конгрес Српске радикалне странке. Уз благослов Његове Светости – Патријарха Српског Господина Павла, свештеници су посветили рад конгреса и пожелели Српској радикалној странци успех у будућем политичком раду, на добробит свих православних Срба.

Конгрес је отворио председник Странке, Др. Војислав Шешељ, поздрављајући делегате и госте, а пре свих потпредседника Националног фронта Француске г-дина Доминика Шабоша, делегацију Либерално-демократске партије Русије на челу са Леонтијем Архиповим, као и представнике Демократске странке Србије – Владана Батића и Мирка Петровића, посланике ове Странке у скупштини Србије.

На Конгресу је усвојен Статут Странке, а изгласан је и нови Програм СРС који је, у ствари, у народу добро познати радикалски програм, само проширен и детаљно разрађен у свим својим деловима. Програм Странке је објављен у листу „Велика Србија“ у априлском броју и већ је популарно назван „Радикалски програм у 100 тачака“. Радикали су показали својим радом да нису одустали ни од једног циља прокламованог 1990. године, а новоусвојени програм представља темељиту разраду постојећег, како би Странка могла конкурисати свима, и режиму и опозицији.

На конгресу је изабрана и Централна отацбинска управа Српске радикалне странке са 101. чланом, а за председника и заменика председника Странке, на тајном гласању, поново су изабрани Др. Војислав Шешељ и Томислав Николић.

Говорећи о раду Странке између два конгреса, Шешељ је оценио да су Радикали издржали све притиске власти и да су и даље најјача и највећа опозициона Странка у Србији, Црној Гори и Републици Српској.

– „Они који су по америчком налогу хтели да сруше режим на улици 1991. и 1992. године, две године су подржавали Милошевића на сваком кораку, док је предавао Српску Крајину и Републику Српску, посебно Српски

покрет обнове као америчка агентура у Србији. А када је Милошевић испунио све што су од њега Американци тражили, ево сад америчких квислинга да га руше и обаве посао за своје газде на Западу“ рекао је Војислав Шешељ и додао: „И ми хоћемо да рушимо Милошевића, али нећемо дозволити да америчке слуге овладају Србијом и сведу је на београдски пашалук. Срушићемо Милошевића и Социјалистичку партију Србије, а до ногу поразити издајничку коалицију СПО и ДС.“ Шешељ је нагласио да у „Социјалистичкој партији Србије ипак има још понеки частан човек, али да постоји цела једна партија која заслужује осуду, која не може да освоји ни једно посланичко место, али се већ ставила на чело Србије. ЈУЛ је рак-рана која нагриза здраво ткиво српског народа, а као рак-рана делује и на Социјалистичку партију Србије. Попут диносауруса, СПС је дао огромну телесину, а ЈУЛ сувише мали мозак. И изумреће попут диносауруса!“

Говорећи о ситуацији у Републици Српској, Шешељ је оценио да се и њој спрема иста судбина као и Српској Крајини, с тим што је овде улога издајника поверена Рајку Касагићу уместо Горана Хаџића и Борислава Микелића.

„Оно најбоље што је српска мајка родила и српска колевка одњихала, то српски издајници сада хоће да испоруче у Хаг“ рекао је Војислав Шешељ по питању изручења и суђења Србима оптуженим пред судом у Хагу.

У завршној речи, председник Странке је рекао: „Када су Радикали владали кроз историју, Србија је цветала. Када су били у прогонству Србија је пропадала. Историја се понавља, Радикале прогањају, а Србија пропада. У блиској будућности, Радикали ће владати, а Србија цветати! Када кажем Србија, мислим на јединствену Србију, која ће обухватати све српске земље. За нас су Црна Гора, Македонија, Република Српска Крајина и Република Српска исто што и Шумадија, Војводина или било који део ове сужене Србије на коју покушавају да нас сведу.“

Конгрес је почео рад химном „Боже Правде“, а завршен је интонирањем свечане песме Српске радикалне странке, „Тамо далеко“.

Саша Мирић

ЦРНАЧКЕ КОЛОНИЈЕ У БЕОЧИНУ

Беоцин ће, сви су изгледи, у 21. век поносно ући са колонијама које су налик оним озлоглашеним црначким колонијама у Америци. Ваљда, да би бар по нечему личили на Америку.

Све неверне Томе молим да прошећају кроз улице Омладинску и Милоша Обилића па ће схватити шта је хорор.

Ушорен низ невешто склепаних шупа, накривљених кровова и влажних зидова Вас усисава у себе. Муком скрхани људи покушавају од ничега да направе нешто, месташце под овим убогим сунцем, но узалуд. Наши инспектори (грађевински, комунални,...) свакодневно пролазе тим улицама и ништа не предузимају. Бесправна градња цвета, а наше колоније све више личе на низ ружних шупа. Услови у којима живимо су понижење за сваког човека. Такозвани штокови су кулминација небриге. У њима по две породице користе по један тоалет. Ми смо, по мишљењу челника наше општине, имуни на све инфективне болести.

О. Дунђеров

БЕОЧИН И КАМИОНИ

САН О СНУ

Двогодишњи сан ми је да се испавам, бар једну ноћ.

Наши градски оци, немогавши да разреше питање паркирања бројних камиона, којима су сами издали уредне дозволе, дозволили су им да се паркирају испод самих прозора зграде у улици Милоша Обилића 54 (шток). Залуд молбе, петиције свих станара, ове наоко неусловне зграде. Остали су доследни у својој одлуци. Камииони ће остати под нашим прозорима „док Општина не изнађе средства да направи паркинг простор“.

Станари ове зграде љубазно моле Председника Општине да, док не изнађе средства за овај проблем, „наше камионе“ преузме под свој прозор, бар на једну ноћ.

Да је ово сан станара наше зграде могло би се прогледати кроз прсте. Ово је постао сан већине Беочинаца, јер су нам улице „појели“ камиони.

Олга Дунђеров

ШТА НАМ НУДЕ СОЦИЈАЛИСТИ

СРБИЈА 2.000-те - КОРАК У НОВИ ВЕК, У БЕОЧИНУ У РЕЖИЈИ СПС-а ПОВРАТАК У XIX ВЕК

Беоцин, општинско место, градић на обали Дунава са фабриком цемента која храни и трује већину Беочинаца. Овако, свако ко је, макар једном био у нашем месту, описује Беоцин. У једној реченици и лепо и ружно.

Шетајући се кроз Беоцин можемо видети само 19. век. Парк и дворач су нам запуштени, тако да служе за напасање коза и понеке краве. Дворац је постао јавни нужник. Ноћу нас јежа хвата ако морамо проћи кроз парк јер је неосветљен.

У Главној улици, која кривуда кроз Беоцин, ту и тамо, можемо ноћу пронаћи неку исправну сијалицу. И одједном, банемо на стару зграду, реновирану и окречену, лепу. И таман помислимо да је то школа или вртић, кад, ради се о згради Општине. Побринули се општински оци да раде у одличним условима.

Они имају све, а шта је са Шљивиком?

У Шљивику не постоји канализација, септичке јаме се праве са новим кућама уз обећања челника општине и владајуће странке, да ће ово питање решити. Како прогледати у лице људима који тамо живе кад почну да се изливају септичке јаме и почне да се шири зараза? Ко ће бити одговоран?

Д. Дунђеров

НЕМА ВОДЕ, А НЕМА НИ ПАРА

Водовод, како то лепо звучи! Раковчани који су плаћали по 3.000 немачких марака да се изгради водовод до њихових кућа и најзад добију пијаћу воду, још увек чекају. Када ће добити воду? Сва средства која су у доба најжешће инфлације скупљана од раковчана су „испарила“.

Општина је, истина, направила резервоаре за воду у Раковцу, но они су и даље суви и могу да послуже за добро склониште пацовима и мишевима. Да ли су челници Општине, „драги другови“ из СПС-а свесни да су покрали народ?! Изгледа да нису. А када их сви заједно освестимо, за њих ће бити исувише касно.

А главни јунак приче, и оперативни скупљач пара, поред пуних џепова добио је и унапређење. Отишао је на виши положај где може још да се доказује.

Душан Дунђеров

Оснивач и издавач: Др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник: Синиша Аксентијевић, заменик главног и одговорног уредника: Петар Димовић

Редакција издања за Беоцин:

Главни уредник Душан Дунђеров, чланови: Ђорђе Младеновић и Момчило Милошевић

Адреса редакције за Беоцин, Бранка Радичевића 17:

Новине „Велика Србија“ уписане су у регистар средстава јавног информисања Министарства за информисање бр. 1104 од 5. јуна 1991. По мишљењу Министарства за информисање бр. 413-01-551/91-01 „Велика Србија“ је производ из Тарифног броја 8, став 1. тачка 1 алинеја 10, за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

ЈУЛ У БЕОЧИНУ

Ових дана, у Беочину је одржана промоција ЈУЛ-а. У Беочину има добрих изгледа за успех ЈУЛ-а. Има ту доста симпатизера идеологије сличне ЈУЛ-овој: разни ХДЗ-овци, аутономаши, све већ виђено и чувено, а по српски народ погубно. Јул је на нашим просторима најподеснији за свођење Србије на „Београдски пашалук“. Његова погубност је доказана у педесетогодишњем периоду комунистичке владавине Србијом, толико да историја није још забележила веће пропадање српског народа, него што је то од доласка комунистичког режима па до данас. Све што је идеологија ЈУЛ-а постигла на нашим просторима до сада, застрашујуће је! Спомињати „Голи оток“, стварање хрватске државе, масовно исељавање Срба са вековних огњишта и то више пута у овом веку – са Косова, из Крајине, из Босне није више ни потребно, ни умесно, јер то већ знају и најмање обавештени.

Чак и они који се јавно декларишу као противници ЈУЛ-а, као на пример вођа СПО – некада странке искрених српских патриота, а данас слугу западних сила – Вук Драшковић, својим квази политичким причама, понајпре у срединама где је јак сецесионистички покрет за одвајање Војводине од Србије, иде на руку ЈУЛ-у јер охрабрује „аутономаше“ и сличне. Упорним понављањем, одавно чувене а измишљене приче о „искоришћавању“ Војводине од стране Србије, председник СПО, свесно или не, ипак подупире раздоре у српском народу и тиме храни гују у недрима наше, ионако већ, вештачким поделама разједињене нације. Уосталом тако су разбијене и обе претходне Југославије. Резултати тих разбијања државе која је постојала до недавно, иду на штету српског народа. Отерани смо са наших вековних простора, на неким местима и затрти као народ и историјска чињеница, а питање је колико ћемо још изгубити ако не дај Боже, ЈУЛ-ова идеологија дође до апсолутне власти у Србији. Косово и Метохија, Рашка, Војводина... Живеће нас десет милиона Срба на

сто квадратних километара. Али зато, ЈУЛ ће имати прилику да нас опет тренира на „братство и јединство“. Ипак је једно сигурно: никада нећемо чути паролу „са ЈУЛ-ом у 21. век, јер са њима не бисмо преживели ни пола године, а камоли пуне четири.

Што се тиче новог века, брзе пруге су најбржи начин да се до њега стигне. Истина, данас се тим брзим пругама до мора путује читава 24 часа. Када дође ЈУЛ, можда ће бити брже? Биће сигурно, јер мало преживелих Срба, који тада буду још могли да се сете ко су и шта су били до наших дана, живеће у некој каменитој забити једино преостале пријатељске Грчке, као солунски борци што се склонише када су навалиле на Србију немани сличне ЈУЛ-у. Руку на срце, те немани: Аустро-угарска, Немачка и царска Бугарска биле су много мање опасне од ЈУЛ-а. Нису биле наше, па је човек могао да се чува макар са једне стране. Ова ЈУЛ-овска неман данас, приморава нас да се чувамо са свих страна, јер је наизглед наша – српска. Али само наизглед. Неман нам је спремљена и припремљена у истим кухињама као и све претходне.

Ми, који се до сада и овде супротстављамо ЈУЛ-у, српски патриоти, заговорници јединствене српске државе, народне и демократске, прозвани смо од стране државно-брачног пара и њихових послушника – фашистима. А то, што нас прозивају Марковићевско-Милошевићки полтрони, само нам даје снагу да идемо даље, да полако али сигурно остварујемо наш народни сан: Српску државу, државу какву и заслужујемо – слободну, демократску, по мери свих нас.

И на крају, али не и најмање важно. Распитајте се, драги суграђани ко је све у руководству ЈУЛ-а за Беочин. Када сазнате, биће Вам све кристално јасно!

Беочинци, срећно нам у 21. век са ЈУЛ-ом.

Момчило Милошевић

ПОЗОВИТЕ 94

Кoliko пута сте назвали, у Беочину овај број узалуд? Годинама се, након окретања 94, добија исти одговор: „Доведите пацијента у амбуланту, ми немамо кола“, „Жалим, кола су на терену“ или „Жао ми је, нема горива“.

Узалуд апели да је пацијент у критичном стању, да је тежак, хронични болесник, да је... Неми су за апеле. О сулудој пракси да се деца до 10 година старости не транспортују колима хитне помоћи, ме је срам и да пишем.

Ако сте успели да се сами снађете за кола и превезете пацијента до амбуланте, чека Вас нови стрес. Предавши књижицу, испод уредно исписаног имена лекара, нисте сигурни да ће Вас баш он и прегледати. Књижице се, као по правилу, измењају и преглед завршавају тамо где Вас медицинска сестра распореди. Уколико Вам је потребна терапија, спремите се да исту платите. У амбуланти ћете добити само налог за две инјекције, остале морате набавити сами. Апотека је празна, већину лекова набављате сами.

Време за паузу се користи по личном нахођењу особља, кад се коме прохте.

Просторије СРС раде сваке среде од 20⁰⁰ – 21³⁰ часова, у Беочину, зграда бившег СИЗ-а, на II спрату. У просторијама можете купити страначке новине, касете, постати члан СРС и информисати се о раду странке.

О педијатрији би се могао написати не само новински чланак, већ читав роман. На њихов рад корисници се жале – усмено и писмено, готово свакодневно, но узалуд.

УПАЛА КРАЈНИКА ОПЕРИСАНИХ У ДЕТИЊСТВУ

О стручности лекара не може се говорити ако и сами нисте лекар, али је недавни догађај, писца ових редова уверио да лекарима из наше амбуланте не треба баш сваки пут веровати.

Пацијент са уредним и читко попуњеним упутом обратио се лекару – специјалисти за ОРЛ, са дијагнозом понетом из наше амбуланте: акутна упала тонзиле. Након прегледа, специјалиста, мало збуњен а више насмејан, упитао је пацијента: „Госпођо, где су Вам крајници? Када сте их оперисали?“ Одговор пацијента изазвао је грохотни смех специјалисте. А одговор је гласио: „Оперисала сам их још у детињству.“

Ја верујем нашим лекарима да су стручни, али их питам зашто су сви они, нама прирасли за срце, брзо отишли из наше амбуланте?

Дали Вам је жао наших докторица: Вере, Јадранке, Токине,...

Апелујемо на Вас да зауставите одлазак таквих лекара, јер још их требамо!

О.Д.

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

ПРИСТУПНИЦА

број чланске карте

1. Име и презиме
2. Име родитеља
3. Матични број
4. Место становања
5. Адреса
6. Телефон
7. Општина
8. Република
9. Месни одбор
10. Школска спрема
11. Залог у (назив фирме)
12. Занимање

Датум учлањања:

Својеручни потпис

Упознат сам са Статутом СРС и добровољно приступам у чланство СРС